

Okrajni ljudski odbor Ljubljana-okolica

RAZPIS

Na osnovi 1. člena uredbe o odbiru plemenske živine (Ur. list LRS št. 32 z dne 2. avg. 1947) Okrajni ljudski odbor Ljubljana okolica

razpisuje

izredno spomladansko priznavanje (licenciranje) bikov, na katerega morajo rejci živine prignati vse bibe, stare nad 1 leto, ki še niso bili priznani na licenciranju prejšnje leto.

Licenciranje bo opravljeno komisijsko in javno. Tri člani imenuje okrajni ljudski odbor, en član komisije pa je zastopnik živinorejskega odseka kmetijske zadruge na seka kmetijske zadruge na seka področju katere se vrši licenciranje.

Pred licenciranjem naj občinski ljudski odbori napravijo spisek vseh priznanih bikov, ki plemeni na področju cele občine, obenem naj na osnovi številčnega stanja krav ugotovijo, koliko je za njihovo področje potrebno priznanih bikov. Takoj po priznavanju morajo skupno s področnimi zadrugami najti rejce za manjkajoče plemenjake, preiskrabeti potrebna finančna sredstva ter na plemenskih sejmih nabaviti potrebne plemenjake. Pri ugotavljanju števila potrebnih plemenjakov je treba upoštevati, da mora na vsakih 80-100 krav in nad 1 leto starih telic priti en plemenjak. V kolikor je v nekem kraju vpeljano umetno osemenje, je treba skrbeti, da je poleg tega vsaj na vsakih 150 krav po en plemenjak.

Tudi v letošnjem letu bo okrajni ljudski odbor dajal subvencijo pri nabavi plemenjakov in sicer največ do razlike med klavno in plemensko vrednostjo, vendar le pod sledečimi pogoji:

1. Tistim zadrugam, ki iz objektivnih razlogov same nimajo sredstev za pospeševanje kmetijstva.

2. Za tiste priznane plemenjake, ki so bili nabavljeni na plemenskih sejmih, v izjemnih primerih tudi za tiste, ki so bili nabavljeni izveu plemenskih sejmov in sicer komisijsko. V komisiji mora biti obvezno zastopnik okrajne živinorejske službe.

3. Za merjasec se bo dajala subvencija v približno istih slučajih in sicer le za merjasec oplemenjene pasme, nikakor pa ne za različne križance. Kupoprodaja mora biti izvršena po predhodnem posvetovanju z okrajno živinorejsko službo.

Licenciranje bo po naslednjem vrstnem redu:

29. marca 1955:
ob 8. uri v Skofljici pri Robežniku,
ob 9. uri v Pijavi gorici pred KZ,
ob 10. uri na Igu pri Grbeu,
ob 11.30 uri na Golem pri KZ,

ob 13.30 uri v Podpeči pri mostu,
ob 14.30 uri v Borovnici,
ob 16. uri na Vrhniki.

30. marca 1955:
ob 8. uri v Vnanjih goricah pred KZ,
ob 9. uri na Logu pri Remškarju,
ob 11. uri v Dol. Logatcu na posestvu OZZ,
ob 12.30 uri v Gor. Logatcu na križišču vasi,
ob 13.30 uri v Hotedršici pred KZ,
ob 15.30 uri v Rovtah pred gostilno.

31. marca 1955:
ob 8. uri v Horjulu pred teltnico,
ob 9.30 uri na Butanjevi na Ljubljani,
ob 11. uri v Polhovem Gradcu pred gostilno,
ob 13. uri v Črnem vrhu pri mlinu,
ob 15. uri na Dobrovi pri KZ.

1. aprila 1955:
ob 8. uri v Moravčah,
ob 10. uri v Blagovici,
ob 11. uri v Lukovici,
ob 12. uri v Dobu pri gostilni,
ob 13. uri v Radomljah,
ob 14.30 uri v Domžalah,
ob 16. uri v Trzinu,
ob 17. uri v Črnučah.

2. aprila 1955:
ob 8.30 uri v Motniku,

ob 9.30 uri v Tuhinju pri Pakelcu,
ob 10.30 uri v Smartnem,
ob 11.30 uri v Kamniku,
ob 13. uri v Stranjah,
ob 15. uri v Dragomlju pri Burici,
ob 16.30 uri v Dolu pred bivšim KLO,
ob 17.30 uri v Dolskem pri Medvedu.

5. aprila 1955:
ob 8. uri v Medvodah pri kolodvoru,
ob 9. uri v Vikerčah pri Jožetu,
ob 10. uri v Gameljnah,
ob 11. uri v Skaručeni,
ob 12. uri v Vodicalh,
ob 13.30 v Sinkovem Turnu,
ob 15. uri v Komendi,
ob 16.30 uri v Mengšu.

6. aprila 1955:
ob 8. uri v Smarju Sap pri KZ,
ob 9. uri v Ponovi vasi,
ob 13. uri v Skočjanu pri Maroltu,
ob 15. uri v Grosupljem pri Košaku,
ob 16. uri v Boštanju na posestvu,
ob 17.30 uri v Račni pri Palčarju.

7. aprila 1955:
ob 8. uri v Višnji gori pri gostilni,
ob 9. uri v Ivančni gorici pri gostilni,
ob 11. uri v Sentvidu pri

Stični pred občino,
ob 12.30 uri v Radohovi vasi pri teltnici,
ob 13.30 uri v Temenici pri Fajdigi,
ob 15. uri na Muljavi pred KZ,
ob 16. uri na Krki pri Magoncu.

8. aprila 1955:
ob 8. uri v Kresnicah,
ob 9. uri v Hotiču,
ob 10. uri v Vačah,
ob 11.30 uri v Ponovičah,
ob 13. uri na Grbinu,
ob 14. uri v Smartnem pri Litiji pred občino,
ob 15.30 v Gabrovki,
ob 17.30 na Prežganju pred trgovino KZ.

Plemenski seimi za bibe bodo verjetno:

15. aprila v Ormožu za bibe simentalke in pingavske pasme,
4. maja v Velikih Laščah za bibe sivorjave pasme,
6. maja v Naklem za bibe pingavske pasme,
10. maja v Ajdovščini za bibe sivorjave pasme.

Okrajni ljudski odbor Ljubljana okolica

Tajništvo za gospodarstvo Odsek za kmetijstvo

Iz tajništva za gospodarstvo OLO

POROČILO

O DELU SKUPNE KOMISIJE ZA PLAČE V GOSPODARSTVU ZA MESTO IN OKRAJ LJUBLJANA

(PODANO NA SEJI ZBORA PROIZVAJALCEV OLO LJUBLJANA-OKOLICA DNE 12. MARCA 1955)

Zvezni družbeni plan za leto 1955, še posebno pa uredba o delitvi celotnega dohodka gospodarskih organizacij ter uredba o plačah delavcev in uslužbencev gospodarskih organizacij, objavljeni v Uradnem listu FLRJ, št. 54-54 prinašajo v sistem nagrajevanja delavcev v gospodarstvu mnogotere pomembne novosti. Te novosti tudi bistveno spreminjajo dosedanje oblike nagrajevanja, ljudskim odborom pa nalagajo zelo važne nove naloge. Potrjevanje tarifnih pravilnikov ni več odvisno zgolj od izpolnjevanja upravnih predpisov, temveč je sedaj to naloga delavskih svetov, ljudskega odbora in sindikalne organizacije, ki o tarifnem pravilniku odločajo sporazumno. V interesu vse družbene skupnosti je, da se plače ne dvigujejo nad splošno povprečje, ker vsako pretirano zviševanje plač neposredno ruši normalno razmerje med blagovnimi in potrošnimi skladi in s tem ogroža zaželjeno življenjsko ravnanje. Ker je plača delavca odvisna od njegovega uspeha pri delu in od uspeha poslovanja gospodarske organizacije, je predviden posebni državni organ, ki skrbi, da se upoštevajo vsi momenti, odločilni za pravično določanje plač — okrajne

in republiške komisije za plače v gospodarstvu. Tako je bila za mesto in okraj Ljubljana ustanovljena komisija za plače v gospodarstvu, katere naloga je pomagati gospodarskim organizacijam pri sestavljanju tarifnih pravilnikov, pomagati pri uvajanju norm in plačilnega sistema, po potrditvi tarifnega pravilnika sprejemati izpolnjevanje norm in gibanje plač, proučevati plačilni sistem v gospodarstvu in končno nadzirati izvajanje predpisov o plačah v gospodarstvu.

Komisija za plače v gospodarstvu je v svojem dosedanjem delu skušala nuditi čim večjo pomoč gospodarskim organizacijam pri sestavljanju tarifnih pravilnikov in si je prizadevala, da se pravilno uresniči načela novega načina nagrajevanja. V ta namen je komisija za plače v gospodarstvu ustanovila iz vrst strokovnjakov posameznih podjetij 17 podkomisij, ki imajo 3 do 5 članov. Vsaka podkomisija je sestavljena iz strokovnjakov za določeno proizvodno panogo. Člani podkomisij, kakor tudi člani komisij so doslej obiskali nad 100 podjetij in so jim dali po ugotovljenem stanju v posameznih podjetjih glede storilnosti dela, dela po učinku, premiranja, pregleda

kvalificiranosti kadra itd. potrebna navodila za sestavo tarifnih pravilnikov. Delo komisije na terenu glede instruktazije je sedaj skoraj zaključeno. Večina gospodarskih organizacij je že izdelala osnutke tarifnih pravilnikov, niso pa vsa podjetja dala teh osnutkov delovnemu kolektivu na pripombe. Čeprav je komisija določila podjetjem, da do 5. marca 1955 izdelajo osnutke tarifnih pravilnikov, niso še vsa podjetja predložila osnutkov delovnemu kolektivu v obravnavo, ker niso še povsem jasni nekateri instrumenti, ki pridejo v poštev pri izdelavi osnutkov.

Ugotovitve komisije na samem terenu kažejo na mnoge nepravilnosti gospodarskih organizacij ter ni pretirano, če trdimo, da se vse premalo poglobljeje delovnim kolektivom načela novih oblik nagrajevanja ter da se vse preveč ukvarjajo podjetja s tehničnimi vprašanji ter z iskanjem možnosti, kako bi obšla zadevne predpise ter dosegla večji obračunski sklad plač. Vse premalo se obravnava organizacija dela, zboljšanje tehnološkega procesa ter vseh ostalih možnosti za doseg večje produktivnosti dela. Le s proučevanjem teh elementov bo mogoče doseči povečanje real-

nih plač in tudi pravilnejše nagrajevanje v samem kolektivu. Karakteristična je tudi trditve skoraj vseh podjetij, da so dosegla vse, kar se da doseči ter da vsako podjetje prednjači v produktivnosti dela nasproti drugim podjetjem iste panoge. Pri sestavljanju osnutkov tarifnih pravilnikov so upravni odbori podjetij imenovali komisije za plače. Po dosedanjih ugotovitvah streme skoraj vse gospodarske organizacije za povečanjem obračunskih plač nasproti plačam za leto 1954. Tako stremiljenje je v očitnem nasprotju z novo ureditvijo plač v gospodarstvu, ki stremi za pravičnejšo razdelitev obračunskih plač med člani istega kolektiva, ne da bi se plače celotnega kolektiva linearno povečale.

Komisija je pri sestavljanju tarifnih pravilnikov naletela pri gospodarskih organizacijah na tele pomanjkljivosti:

Podjetja stremijo predvsem za tem, da bi dosegla čim boljše kvalifikacijski sestav. Nekatera gospodarska združenja kot usnjariji, lesni trgovci, gostinci itd. so izdelali predloge novih grupacij delovnih mest, katere pa so na splošno višje od onih, ki so bile priznane delovnim kolektivom v letu 1954. Res je, da so pri nekaterih podjetjih taki predlogi upravičeni, ker so preskromno ocenjevala vrednost svojih delovnih mest. V posameznih podjetjih je tudi znan pojav, da so si natrpala delovno silo in si ustvarila tako imen. delovno rezervno, blagovno fizični obseg proizvodnje pa je v primerjavi s povečanjem odstotka delovne sile le malo narastel. Glede prekvalifikacije delovnih mest so upravičena taka stremiljenja le tam, kjer se menja sam tehnološki proces proizvodnje, nikakor pa ne morejo tega opravičevati zgolj s pridobitvijo večje izrjenosti delavcev na dosedanjih delovnih mestih. Delovna mesta so ostala ista, drugo pa je vprašanje individualne kvalifikacije posameznika in je na gospodarski organizaciji, da bo postavila na delovno mesto take delavce, ki so tudi sposobni obvladati tako delovno mesto.

N. pr. v podjetju »Induplat« Jarše povečujejo delovno silo z dviganjem visoko kvalificiranih ter kvalificiranih delovnih mest. V lanskem letu so imeli 4:7 % visokokvalificiranih delavcev, letos predvidevajo 5:8 odstotkov; kvalificiranih delavcev so imeli 55:7%, sedaj jih predvidevajo 62:6%, nasprotno zmanjšujejo polkvalificirana delovna mesta od 36:5% na 28:2 odstotka. — »Elektrogospodarstvo« Ljubljana-okolica je imelo v 1954. letu 56 visoko kvalificiranih delovnih mest, sedaj jih predlagajo 107, kvalificiranih 233 — sedaj 261, polkvalificiranih 106 — sedaj 122 ter nekvalificiranih 40 — sedaj 48. Tu se povečajo visokokvalificirana delovna mesta skoraj za 100%. — »Zales« Litija je imel lanske

leto 13 visoko kvalificiranih delovnih mest, sedaj jih predlaga 19, prej kvalificiranih 34 — sedaj 51, prej polkvalificiranih 7 — sedaj 27, prej nekvalificiranih 35 — sedaj 7. Delovna sila se poveča samo za 9 ljudi, struktura delovnih mest pa je v absolutnem porastu. Podobnih problemov bi mogli navesti še več, vendar že to potrjuje, da gre za nerealne račune.

Glede normiranja delovnih mest je ugotovljeno dokaj zadovoljivo stanje, pri čemer ugotavljamo, da so v mnogih kolektivih uvedli norme, kjer do sedaj niso obstojale, ali so bile v letu 1954 ukinjene zaradi težavnosti izplačil. Tako se na novo uvajajo norme v živilski in kemični industriji, v gozdarstvu, gradbeništvu in kmetijstvu ter v grafičnih podjetjih. V ostalih panogah pa se število del po normah povečuje. N. pr. v kovinski industriji za 15 do 20%, kjer bo delalo skupno okrog 70 odstotkov zaposlenih po normah. Podobno je v lesni in tekstilni industriji, kjer celo ugotavljamo, da so norme prihrano realne. V zvezi s premiranjem mnoga podjetja izdelujejo osnake za premije, vendar se v začetni fazi uvajajo premije samo za vodilno oseboje ter na delovnih mestih, kjer se delo ne da meriti po normah. Menimo, da je pravilno, da se k premiranju pristopi z določeno rezervo prav zato, ker imamo pri tem vse premalo izkušenj in ker imajo premije predvsem namen doseči čim realnejšo proizvodnjo ter dvig storilnosti dela. Glede določanja razponov plač med posameznimi kategorijami delavcev in uslužbencev ugotavljamo, da pride do izraza razpon med najnižjo in najvišjo plačo v povprečju 1:4. Takšen razpon dosegajo podjetja s tem, da se nekoliko dvignejo prejemki vo-

dilnih uslužbencev. Vendar pa tako dosežen razpon plač ni realen, če se zvišajo samo najvišje plače, najnižje pa ne, ker pridejo premalo do izraza razponi med visokokvalificiranimi delavci in polkvalificiranimi, ali med kvalificiranimi delavci in nekvalificiranimi. Tu je še premalo razlikovanja in je sistem »uravnilovke« v nasprotju s splošnimi načeli nagrajevanja.

Po do sedaj prijavljenih podatkih se razvija delo pri sestavljanju tarifnih pravilnikov zadovoljivo v gozdarski stroki, gradbeništvu, trgovini, tekstilni industriji, elektro-gospodarstvu, kovinski, rudarski, kemični in živilski industriji. Slabše pa potekajo dela pri sestavljanju tarifnih pravilnikov v obrti, gostinstvu in kmetijstvu. V kmetijstvu je predvsem pereč problem v tem, ali naj bo osnova za obračunske plače 8 oziroma 10-urni delavnik. Ker komisija o tem ni mogla odločiti, je zaprosila za mnenje republiko komisijo. Tudi se skušajo nekatere gospodarske organizacije izogniti načelu nagrajevanja po storilnosti oz. učinku z izgovorom, da se pri njih delo ne da normirati, čeprav še sama narava dela kaže, da se dajo s pridom uvesti norme. Pri tem je poudariti, da predstavljajo tarifne postavke 100% izvedbo normiranih del na določenem delovnem mestu, presežek norme pa predstavlja storilnost nad izvršeno 100% normo. Zato je hkrati treba pričakovati, da bodo posamezna podjetja, ki doslej še niso uvedla norm, uvedla preizkušnje, torej nerealne norme, medtem ko podobna podjetja iste panoge, ki imajo že sorazmerno visoko vpeljane norme, te norme ne smejo znižati pod višino lanskoletnih norm. Potrebno bi bilo priporočiti gospodarskim organizaci-

jam, v katerih se uvajajo norme, da upoštevajo objektivne in subjektivne možnosti, da bodo norme res solidne in vzpodbujajoče, ne da bi pri tem trpela kvaliteta proizvodnje in ne da bi se pojavljalo prekomerno napenjanje strojne zmogljivosti. Uvajanje normativov mora biti rezultat skrbnih preučevanj v vsakem podjetju posebej in naj bo v najtesnejšem povezovanju z delovnim kolektivom.

Kolikor bi podjetja različno tolmačila nov sistem nagrajevanja v gospodarskih organizacijah, ki se kaže v uvajanju realnih norm, pravilnem razponu tarifnih postavk, ter v ustreznem nagrajevanju vodilnega kadra v podjetjih, bi tako različno gledanje in praktično uveljavljanje različnih tolmačenj nujno privedlo do žive fluktuacije kvalificirane delovne sile iz enega podjetja v drugo podjetje, kar bi lahko imelo težje posledice za normalno proizvodnjo podjetja.

Da bi bile gospodarske organizacije, ki morajo do 1. aprila 1955 sprejeti nove tarifne pravilnike, seznanjene s kakšnimi instrumenti, bi bilo potrebno, da zbor proizvajalcev upošteva za vsako podjetje organizacijsko strukturo, že uvedene norme, proizvodnost ter kvalifikacijski sestav podjetja.

Ni dvoma, da določanje plač po novem sistemu ni brez trdot. Je pa ta sistem odločen korak naprej, saj zagotavlja delavcu in uslužbencu zaslužek po prizadevnosti in vestnosti ter po učinku njegovega dela. Tako nagrajevanje je hkrati najboljše jamstvo za dvig storilnosti posameznika ter celotnega delovnega kolektiva in je najboljše jamstvo, da bo plača delavca in uslužbenca pravično odmerjena.

pa je tudi takih, ki niso dobili prav ničesar. Z novim sistemom moramo pomagati tudi tistim podjetjem, ki so v svojem razvoju nekoliko zaostala. Jasno je, če bodo razlike med plačami občutne, jih bo treba uravnati s 5% zvišanjem ali znižanjem.

Glede na formiranje plačnega sklada in plačevanja učencem v gospodarstvu bi omenil to, da je osnovna slabost razprave v tem, da v glavnem govorimo samo o normah, ne upoštevamo pa vprašanja kvalifikacije naših kadrov. Zlasti moramo upoštevati, da nimamo dovolj strokovnjakov in da tudi to vprašanje gotovo precej vpliva na strukturo cene izdelkov. Plačni fond je v strukturi nizek in od plač tudi ni moči mnogo privediti. Lanski plačni sistem je povzročil, da so se neskladnosti še povečale. Povsod so stremeli za velikimi dobičkom. V nekaterih podjetjih je bilo glavno vprašanje, koliko dobička bodo delili in jasno je, da je zaradi zvišanja cen padla realna vrednost plač. Lani se plače niso mnogo zvišale, saj ob njihovem povečanju ni prišlo do nepravilnosti. V letošnjem plačnem sistemu moramo doseči to, česar prej nismo mogli, namreč, da bi s pravilnim normiranjem in nagradami štedili tam, kjer so za to pogoji. V strukturi cene zavzema material nad 45% celotne vrednosti izdelka. Prav zato je treba varčevati pri materialu.

Zelo enostransko gledanje novega plačilnega sistema je mišljenje, da je treba plače zniževati. Letošnje plače po učinku morajo biti postavljene tako, da se bo upoštevala tudi štednja pri porabi materiala. Novi plačni sistem mora delovati v tem smislu in zaradi tega je zelo zgrešeno mišljenje o normiranju kot nekem priganjaškem, kapitalističnem instrumentu. Res pa je, da vsak gospodar zahteva dobro gospodarjenje in varčevanje in da je to tudi pri nas nujno potrebno.

Glede na razpore pri plačah posameznih delovnih mest pa mislim, da je prav v tem vprašanju uspelo — ne bom pretiraval — organiziranim sovražnikom naše družbe zaneti nezadovoljstvo med našimi ljudmi. Nič lažjega ni sedaj, ko razpravljamo o plačah, govoriti, da so razponi majhni in da se s plačami ne more živeti itd. Majhni razponi so le del celotnega problema in če jih primerjamo s predvojnimi plačami, so v resnici majhni. Ničve seveda pri tem ne misli, da bi morali preiti na predvojne razpore med plačami. Na take razpore in na plače, kakršne so imeli takrat direktorji in vodilni uslužbenci, seveda ne bomo šli, ker so bili ti uslužbenci eksponenti kapitala. Direktorske plače pred vojno niso bile višje zato, ker bi bili direktorji strokovnjaki, ampak so imeli ogromne plače zato, ker so imeli takrat drugačen položaj. O razlikah med plačami moramo razpravljati pač z našega stališča, da bo vsakdo plačan po svojem delu in to po socialističnem principu.

Nekoliko smo zanemarili drugo stran tega vprašanja, ki tudi precej bode v oči. Ker tega vprašanja ne vidimo toliko, o njem tudi manj razpravljamo. Kaj naj ljudje z večjo plačo delajo in kakšna je njihova dolžnost in odgovornost? Prav bi bilo, da vsakdo čuti, da lah-

ko gremo s plačami navzgor in tudi navzdol. Če nekdo več zasluži, naj dobi tudi več plače. Vsakdo naj bo zainteresiran na uspehu podjetja in višini svoje plače.

V nekaj primerih, ki jih poznam, je v podjetjih organizacija dela slaba in je zato v tem pogledu potrebno vedno bolj precizno odločati kakšne so naloge posameznih ljudi v podjetju. Vsakdo mora dobro vedeti za kaj prejema svojo plačo. V podjetjih ne bomo več plačevali ljudi zato, ker imajo neko diplomo, ampak jih bomo plačevali po njihovi storilnosti. Računati moramo s tem, da je še vedno nekaj ljudi starega kova, ki so nekaj imeli ogromne privilegije in ki sedaj vedo, da nikdar več takšnih ne bodo imeli. Ti ljudje nam svojih strokovnih sposobnosti ne dajejo na razpolago. Malo smo bili pri tem tudi sami krivi, ker jih nismo znali pritegniti in zaposliti. V zadnjem času se uveljavlja mišljenje, da strokovnjak lahko dela, kar ga je volja. To ni res, mi bomo cenili vsakega strokovnjaka, če bomo videli, da dobro dela, ne bomo pa dopuščali, da bi nam posamezniki kvarili politično situacijo.

Če pogledamo vprašanje gospodarskega kriminala v trgovini in gospodarstvu, nam je kaj kmalu jasno, kdo so tisti ljudje, ki nam ta kriminal povzročajo. Vidimo, da so to razni bivši protežiranci, ki so danes najbolj nasprotni naši družbeni ureditvi. Redno lahko v časopisu čitamo o neurejenem knjigovodstvu in o eni ali drugi nepravilnosti zato, ker ni bilo jasno precizirano, kaj ima kdo delati, ampak je vsakdo mislil, da je strokovnjak. Takšnim ljudem je treba jasno povedati, da bodo plačani po tem, kolikrška bo njihova storilnost.

Po mojem mnenju je tudi razpon plač po učinku ogromen korak naprej. Novi plačilni sistem bo treba še temeljito izpopolnjevati, kajti tu je še vrsta problemov, zlasti v kmetijstvu, kjer stvari še niso povsem jasne in kjer jih bo treba čimprej rešiti. Če je v kmetijstvu potreben deseturni delavnik, da bi bil v povprečni plači enak drugim, naj se jim prizna, ker bomo v nasprotnem primeru imeli težavno situacijo polti. Teh stvari ni mogoče do podrobnosti urejati s predpisi, zato pa so komisije, ki imajo pooblastila, da jih lahko spravijo v red.

Strinjam se s tem, kar je v začetku omenil predsednik OLO o dobičku, ki letos ne bo imel tako važne vloge kot lani. Lani smo računali plače po dobičku in je le-to sibilno podjetja, da so kalkulirale višje cene. Kako je bilo z obdavčenjem dobička, je vsem znano. Dobički za podjetja niso imeli nobene koristi, posledica tega pa je bil padec standarda. Jasno je, da so pri tem morali biti uvedeni administrativni ukrepi. Imobilizacija sredstev sem zagovarjal tudi v Zvezni skupščini, ker je bila nujno potrebna, da smo preprečili še nadaljni padec standarda naših delovnih ljudi. Posledica imobilizacije je bila v tem, da je zmanjkalo sredstev za investicije. Maršal Tito je že v Kopru v svojem govoru dejal, da je treba investicije omejiti. Letos so obvezne rezerve postavljene, a če to ne bo zado- stovalo in če bodo letos ponovno potrebni administrativni

IZVLEČEK

IZ GOVORA LJUDSKEGA POSLANCA JANKA RUDOLFA NA SEJI ZBORA PROIZVAJALCEV OLO LJUBLJANA-OKOLICA DNE 12. MARCA 1955

Delo okoli tarifnih pravilnikov je za naše gospodarstvo zelo važno vprašanje, zato bodo morali ljudski odbori, zlasti Zbori proizvajalcev o instrumentih družbenega plana precej razpravljati in stvarno odločiti. Tri vprašanja, ki so povezana s tarifnimi pravilniki, pa povzročajo ponekod tudi nerazumevanje. Eno je obračunska plača, drugo potrditev norm in povprečni zaslužki, o katerih se mnogo govori, tretje vprašanje pa so razponi med plačami na posameznih delovnih mestih.

Lanske obračunske plače gotovo niso najboljše rešitev kot izhodišče za letošnji plačilni sistem, vendar jih je treba upoštevati, ker se ne morejo plače po novem sistemu določati neodvisno od tega, kaj je bilo lani. Poudariti je treba, da predstavlja 5%, s katerimi more okraj uravnati povprečne zaslužke, le skrajno možnost za uravnavanje plač. V praksi ugotavljamo, da so bila nekatera podjetja dobro organizirana in so imela realno postavljene norme; ta bodo oškodovana nasprotno, ki niso uvajala norm, a so povišala kvalifikacijski sestav svojih delavcev, da bi tako dosegla višji plačilni sklad. Te stvari se letos ne morejo povsem odpraviti in bo treba v tem smislu sistem obračunskih plač še izpopolnjevati. Tovariši, ki so delali na tem vprašanju,

dobro vedo, da je bilo ob koncu leta 1953 mnogo razpravljanja o obračunskih plačah, žal pa takrat nismo imeli na razpolago potrebnih podatkov in smo o teh stvareh morali razpravljati več ali manj brez konkretnih pokazateljev. Prav zaradi tega imamo sedaj še vedno nekatera nesozamerja med plačami. Nesozamerja so v rudarstvu, v težki in lahki industriji, pravtako ni najti sozamerja med tistimi strokami, ki zahtevajo večjo preciznost v delu in med tistimi, ki ne zahtevajo visokih kvalifikacij. Letos bo treba zato še naprej utrjevati osnovne povprečke. Za sedaj pa ni mogoče storiti drugega, kot upoštevati 5% zvišanje ali znižanje povprečka.

Zakaj o tem razpravljamo? Zato, ker ne smemo gledati na vso stvar tako, da bo z novim plačilnim sistemom vse idealno rešeno in da bodo z novimi tarifnimi pravilniki pomanjkljivosti takoj odpravljene.

V nadaljevanju je tovariš Janko Rudolf govoril o normah, ki jih v mnogih kolektivih zelo radi primerjajo z normami v drugih republikah. Ta samo po sebi ni nič slabega, ampak mislimo, da je povsem nepravilno, da ljudje zaradi tega odhajajo iz naših podjetij v druge republike. V resnici ugotavljamo, da imajo drugod nižje norme, vendar pri tem ne upoštevamo fak-

torjev, ki na to vplivajo. Računati je treba na veliko večje težave, s katerimi se gospodarstva podjetja in delavci v drugih republikah borijo pri delu, ker nimajo še urejenih razmer. V Tuzlanskem bazenu n. pr., kjer je razen rudarskih tudi vrsta drugih podjetij, bi zelo radi dobili kvalificirane delavce iz Slovenije, vendar jih ne morejo dobiti kljub temu, da jim nudijo boljše plače, ker nimajo zanje stanovanj. Zato ne morejo ustvariti pogojev za zviševanje norm, vsled česar jih bo letošnje novi plačilni sistem močno prizadel. Ne moremo torej še pričakovati, da bodo prišli na tako storilnost, kot je pri nas. Ne mislim jih zagovarjati zaradi manjše storilnosti, vendar moramo nepristransko upoštevati vse okoliščine, za takšno stanje, dejstvo pa je, da bo novi plačilni sistem vsa ta vprašanja močno zoostiril.

Prehod na norme in na povprečne zaslužke, brez upoštevanja dejanskih pogojev, je silno težaven, kajti težko bi se odločili na primer za zagovarjanje povprečne norme v tekstilni industriji v okraju, če ne poznam stvarnih prilik vsake tovarne in če ne vem, kako se bodo te stvari v kolektivih izvajale. Razlike med posameznimi podjetji so tudi objektivne, kajti nekatera podjetja so dobila investicije in drugo pomoč, veliko

ukrepi, jih bom spet zagovarjal, kot sem to storil lani, kajti na noben način ne smemo dopuščati, da bi se standard naših ljudi še bolj poslabšal.

Znižanje cen v decembru 1953 je temeljito poznalo, vendar se cene do sedaj spet narasle za 18%. Tudi, če bi se istočasno zviševale plače, ne bodo nikoli dosegle naših cen. To dviganje cen je nujno potrebno zavreči. Prepričan sem, če ne bo šlo izvršiti svet poseči v to nesozmerje s kakšnimi administrativnimi ukrepi. Novi plačilni sistem v resnici ne rešuje še vsega, kajti če bi to pričakovali, bi se razočarali. Novi plačilni sistem ne bo in niti ne more nenaekvatno odpraviti vseh pomanjkljivosti.

Ob koncu svojega govora je ljudski poslanec Janko Rudolf ugotavljal še številne pomanj-

ljivosti v odnosu nekaterih kolektivov do invalidov, zlasti invalidov — borcev NOV ter aktivistov. Podjetja se pri ocenjevanju delovnih mesta in kvalifikacij invalidov in borcev preveč suhoparno ravna le po šolskih kvalifikacijah in izpričevalih, le malo pa upoštevajo prakso in delo v kolektivu. To ni prav, zlasti se glede na določanje kvalifikacije invalidov — borcev. Organizacija Zveze borcev prejema zato vedno številne pritožbe proti temu birokratskemu ocenjevanju. Urejanje tega vprašanja pa ni samo vprašanje Zveze borcev, ampak bi to vprašanje morali reševati tudi drugi organi in podjetja. Ne smemo pozabiti, da so to povečini ljudje, ki svojih šolskih obveznosti in kvalifikacij niso dosegli prav zaradi svoje udeležbe v narodnoosvobodilni vojni.

Obračun prometnega davka od proizvodov izkoriščanja gozdov panoge 313

V Uradnem listu LR Slovenije št. 7 od 24. II. 1955 je objavljen odlok o prometnem davku od proizvodov izkoriščanja gozdov — panoge 313, ki se nanaša na tar. št. 100 dela A tarife prometnega davka (Ur. l. FLRJ št. 55/54. Po tej tar. št. so spremenjene dosedanje davčne stopnje za:

— drva vseh vrst za prvi (prej 300.—) sedaj Din 500.—
— II. drogovi in piloti za m³ (prej 700.—) sedaj Din 1.000.—
— za oglje, od prodajne cene 10 %

Ta odlok velja od 1. januarja 1955 ter s tem dnem preneha veljati Odlok o prometnem davku od proizvodov izkoriščanja gozdov — panoge

313 (Uradni list LRS št. 10-26/54 in št. 16-57/54.

Davčne stopnje za ostale sortimente lesa so ostale neizpremenjene.

Zavezanci po tej tarifi so kupci, kolikor so državna in zadržna podjetja, oz. proizvajalci sami v primerih, če prodajo vršijo zasebnikom ali pa, če les izvažajo izven območja občine.

Opozarjamo, da se za oglje, ki prej ni bilo podvrženo prometnemu davku, od 1. I. 1955, kakor je v odloku določeno, obračunava 10% prometni davek od prodajne cene.

Obračun in vplačilo razlik prometnega davka od prometa navedenih sortimentov v mesecu januarju in februarju, do

naj se izvrši takoj in posebej izkaže v naslednjem mesečnem poročilu.

OLO Ljubljana okolica
Finančna uprava

CEPLJENJE prašičev-proti rdečici

S 15. aprilom 1955 bo začelo na področju okraja Ljubljana okolica zaščitno cepljenje prašičev proti prašičji rdečici. Občinski ljudski odbori naj zato pravočasno sestavijo seznam, v katerih naj bodo navedeni kraji, priimki in imena živinorejcev, ki bodo dali cepiti prašiče in število prašičev po starosti in teži. Seznami naj bodo izdelani z zanesljivimi podatki, ker so ti sezname veterinarju cepitelju osnova za nabavo cepiva in vodič od vasi v vas — iz dvorca v dvorec.

Cepljenje prašičev ni obvezno vendar je gospodarske važnosti, ker velik odstotek necepljenih prašičev oboli in pogine. Vsak živinorejec ima od cepljenja gospodarsko korist, zato onim živinorejcem, ki se temu cepljenju še vedno ogibajo, cepljenje priporočajte.

Cepljenje bodo opravili okrajni veterinarji ljubljanskega okoliškega okraja in okrajnega veterinarskega inšpektorja za to delo pooblašeni veterinarji. Vse druge cepitelje takoj prijavite okrajni veterinarski službi, da bo storila potrebne korake za preprečitev škode, ki jo taki šušmarji — cepitelji skoraj vedno povzročajo.

Taksa za cepljenje bo javljena naknadno.

Rok za sestavo seznamov je do 10. aprila 1955.

lov so bili sprejeti še naslednji sklepi:

Tajništvo Sveta za komunalne zadeve naj bo v stalni povezavi s podjetji, ki se ukvarjajo s komunalno dejavnostjo. To naj stori takoj, ko bo sprejet družbeni plan, na primer: z Elektro Ljubljana-okolica je treba skupno izdelati načrt rekonstrukcije omrežja in izkoriščanja sredstev. Razen tega naj tajništvo za komunalne zadeve bolj sodeluje s komunalnimi podjetji.

V nadaljevanju se je gradbeni inšpektor ing. Sumer poročal o razpravi, ki je bila na obnem zboru vodne skupnosti in o problemih, ki se pojavljajo v zvezi z izsuševanjem Barja. Dejal je, da je delo na Barju potekalo še dokaj v redu in da tudi storitve niso bile predrage, vendar je bilo opaziti nekatere manjše pomanjkljivosti. Na posameznih delovnih mestih je bilo slabo urejeno glede akordiranja del, ker so posamezni akordanti prevzemali dela po določeni ceni in potem delili zaslužek delavcem brez točnega seznama in pregleda. Napaka je bila v tem, da delavci niso bili za svoje prizadevanje sorazmerno nagrajeni. S tem so se okoriščali tisti, ki so prihajali na delo le ob lepem vremenu in tisti, ki jim je bila storilnost pod normalno.

Vsa izsuševalna dela na Barju usmerja strokovni svet, vendar je pri vodstvu vodne skupnosti čutili, da je v njem še premalo strokovnih moči in bi ga bilo dobro izpopolniti še z enim hidrotehničnim in enim kmetijskim strokovnjakom, kar je bil tudi sklep občnega zbora.

Na obnem zboru vodne skupnosti Barje so se prizadeti lastniki zemljišč skoraj z vsem delom strinjali, niso pa pokazali razumevanja zato, da bi tudi sami prispevali s sredstvi za hitrejšo izvedbo del. Ko je bilo predlagano, da bi se prispevek 320 din na ha letno zvišal na 500 din, so bili vsi proti temu. Zdi se, da lastniki zemljišč ne upoštevajo, da se jim bo zemljišče v kratkem kakovostno močno izboljšalo.

V nadaljevanju je ing. Sumer predlagal, da naj se za izsuševalna dela na Barju napravi dolgoročni regulacijski načrt, v katerem bi bil določen prioriteten vrstni red posameznih del. Letos je najvažnejše, da se uredi razen odtokov v Ljubljano tudi poglabitev Ljubljane in odstranitev praga na Spici.

Ob koncu razprave o delih na Barju in nekaterih tehničnih vprašanjih so člani sveta sprejeli sklepe:

Uslužbeni tajništva za komunalne zadeve naj sodelujejo pri sestavi dolgotrajnega načrta za izsuševalna dela s strokovno komisijo, ki je v ta namen že imenovana. Razen tega je treba za letošnje leto določiti prioriteten red posameznih del. Vodna skupnost naj poskrbi, da se odstrani izkopana zemlja ob posameznih jarkih, ker na mnogih krajih ovira odtok vode.

II

Spričo tega, da letos Svet za komunalne zadeve nima dovolj sredstev za načrtna dela, je nujno posvetiti čim več truda takšnim ureditvam, za katere niso potrebna velika finančna sredstva, a so tudi nujno potrebne. Zlasti je letos nujno potrebno urediti tiste drobne asanacije na vasi, ki ponekod predstavljajo že resen zdravstveni

problem. Pričakovati je tudi nekaj pomoči od zdravstva, razen tega pa bo tudi uprava za ceste bolj uredila nekatere cestne odseke skozi naselja.

To bo vsekakor zainteresiralo tudi same vaščane in bodo prav gotovo radi pomagali pri delu.

Za izvrševanje takšnih del je nujno, da se v tistih krajih, kjer ni turističnih društev, osnujejo pri občinah olepševalni odbori. Olepševalni odbori tudi zato, ker zanje ni potreben tako obširen administrativni postopek pri osnovanju, kot velja za ustanovitev društva.

Po razpravi so člani sveta sklenili:

Vse delo okoli malih asanacij naj se v glavnem opravi s pomočjo olepševalnih odborov, ki bodo za svojo dejavnost lahko dobili potrebna sredstva. Olepševalnih društev oziroma odborov je na področju okraja precej, vendar dela le ena tretjina od njih in bo ostale treba zbuditi. Poostribo bo treba tudi vprašanje »divjih gradenj« in vprašanje gradbenih dovoljenj.

Predsednik OLO tovariš Miha Berčič je poudaril, da je približno 92% narodnega dohodka okraja ustvarila industrija. Ostalih 8% narodnega dohodka odpade na gostinstvo, trgovino, obrt in kmetijstvo. Tako majhen odstotek narodnega dohodka, zlasti iz kmetijstva, dokazuje, da bo treba problemom kmetijske proizvodnje posvetiti več skrbi in to posebno zaradi večjega uveljavljanja socialističnega razmerja v kmetijstvu, kar predstavlja močno zapleteno delo.

Ze v prejšnji organizaciji okrajnega ljudskega odbora se je s tem vprašanjem ukvarjalo poverjeništvu za kmetijstvo, v sedanji organizaciji pa je to delo vključeno v delu Sveta za gospodarstvo. V novi obliki organizacije komun in skupnosti komun bo prav gotovo treba predvideti v določenih primerih organe, ki se bodo ukvarjali izključno s problemi s področja kmetijstva.

V dosedanjih praksi je bilo tako, da smo stalno iskali sredstva, ki bi jih mogli prispevati za pospeševanje kmetijske proizvodnje. Potrebna sredstva za to obstajajo tudi na terenu samem, zato je tembolj upravičeno formiranje organov, ki bi se v okviru občine oziroma bodoče komune ukvarjali s kmetijskimi vprašanji. Ti organi bi mogli pri občinah oz. komunah lažje urediti operativna vprašanja in pravilneje usmerjati sredstva za investicije v kmetijstvu ter voditi kontrolo pri izvajanju del.

Urejanje gnojničnih jam imenujemo male asanacije, vendar je to popolnoma kmetijska zadeva, čeprav pri teh delih sodelujejo tudi drugi organi.

V nadaljevanju je tov. predsednik govoril o namenu olepševalnih odborov in o delu, ki bi ga opravljal svet za kmetijstvo. Poudaril je, da bi sveti za kmetijstvo mogli tesneje povezovati vse organizacije, ki se ukvarjajo s problemi kmetijstva. Meni je tudi, da bi na ta način mogli bolj pritegniti k delu vse proizvajalce, s čimer se danes ne moremo preveč pohvaliti. Uvajanje sodobnih metod dela bi bilo s tem olajšano. Svet za kmetijstvo bi moral za uspešnejše izvrševanje svojih nalog pritegniti k delu tudi druge organe (n. pr. sanitarno inšpekcijo), da bi pri odločanju povedali svoje stališče. Ni prav,

IZVLEČEK IZ ZAPISNIKA

12. SEJE SVETA ZA KOMUNALNE ZADEVE OLO LJUBLJANA-OKOLICA, KI JE BILA DNE 2. MARCA 1955

Sejo je vodil Franc Mravljec, predsednik Sveta za komunalne zadeve.

Zapisnik seje je vodil ing. Marko Škeri, tajnik sveta.

Seja je bila sklepna, manjkal je le en član sveta.

Zapisnik 11. seje je bil soglasno sprejet.

Predsednik je predlagal naslednji

dnevni red:

1. Poročilo o delu v letu 1954
 2. Ureditev naselij
 3. Plan dela uprave za ceste OLO Ljubljana-okolica v I. 1955
 4. Dodelitev zemljišč iz sklada SLP
 5. Razno
- Predlagani dnevni red je bil soglasno sprejet.

I

Uvodoma je govoril ing. Muha Gašper, podpredsednik OLO. Okraj ima letos razen tega, da prehaja v novo gospodarsko leto z dolgom, še okrajna sredstva za investicije. Pri tako zmanjšanih sredstvih bo posebno letos potrebna skrbna štednja, sicer ne bo mogoče izdelati programa, kakršnega so si postavili posamezni sveti OLO. Delo okraja bi bilo letos zelo ovirano, če ne bi nekaterih investicij prevzela v svoje breme republika in zveza.

V nadaljevanju je ing. Muha

seznanil odbornike s stališčem sveta za gospodarstvo in z načinom, kako bi bilo spričo manjših sredstev v letošnjem letu vendarle mogoče čimveč napraviti. Okraj mora republiko pomagati pri njenih naporih in tudi prispevati pri osamosvojitvi od tristranske pomoči, katere prihodnje leto ne nameravamo več zahtevati.

Zaradi navedenega je podpredsednik OLO ing. Muha predlagal odbornikom Sveta za komunalne zadeve naj sprejmejo načelo, da se nove gradnje letos ne bi začele graditi, kajti lažje je počakati z deli, ki še niso začeta, kot z objekti, na katerih bi se delala škoda zaradi prekinitve gradnje.

Ko je govoril o sredstvih, določenih za komunalno dejavnost in o virih, iz katerih naj bi se prispevalo za komunalne gradnje, je obrazložil tudi način, kako se bodo ta sredstva delila.

Zatem je predsednik sveta tov. Mravljec poročal o delu v preteklem letu (poročilo objavljeno na drugem mestu).

V razpravi o poročilu so nekateri odborniki, zlasti iz oddaljenejših krajev, poudarjali, da je nujno potrebno bolj sodelovati z gospodarskimi podjetji, ki se ukvarjajo s komunalno dejavnostjo. Menili so, da so nekatere gradbene storitve pretirano drage prav zato, ker so zmogljivosti gradbenih podjetij premajhne, da bi zadosili vsem potrebam. Gradbene storitve

dražji tudi neurejena dokumentacija, zaradi katere pride do zastojev pri delu in nenačrtne naročanja materiala. Ugotavljali so tudi, da so storitve projekcijskih ateljejev predrage kljub temu, da njihovi uslužbeni niso vzpodbudno nagrajeni za svoje delo.

Ker je zmogljivost gradbenih podjetij do konca izkoriščena, pride mnogokrat do nepravilnosti, pri čemer si podjetja med drugim lahko privoščijo tudi preplačevanje svojih delavcev in uslužbencev. To ni prav in o tem se je že velikokrat razpravljalo na sejah Društva inženirjev in tehnikov, na sekretariatu za gospodarstvo LRS in drugod, vendar bo to rešljivo šele tedaj, ko bodo gradbeno podjetja morala iskati svoje investitorje. Zdi se, da bo letošnje leto morda prvo, v katerem gradbeno podjetja ne bodo več mogla delati po svoje, kajti plačilne možnosti investitorjev so letos zelo majhne.

V nadaljevanju so člani sveta ugotavljali, da so bile storitve, ki so jih izvajala nekatera podjetja za občine in za okrajni ljudski odbor pravilno obračunane, prav tako tudi storitve pri upravi za ceste niso bile predrage; tajništvo za komunalne zadeve je namreč dosledno pregledovalo analize cen in obračune.

Po razpravi o vprašanju nakupovanja gradbenih materia-

da se ti organi ločeno ukvarjajo s posameznimi kmetijskimi vprašanji, ki jih danes imenujemo asanacije in podobno.

Na pomisleke nekaterih odbornikov, da občine in občinski sveti za kmetijstvo ne bi zmogli urejanja vseh vprašanj iz kmetijstva, ker se tako močno prepletajo z ostalimi vejami gospodarstva, je bil tov. predsednik mnenja, da bo tak družbeni organ, ki bo neposredno povezan z proizvajalci, mogoče vsekakor bolj varovati splošne interese.

V zvezi z urejanjem posameznih naselij so odborniki izrazili željo, da tajništvo za komunalne zadeve ponovno izdela okvirna navodila za delo olesovalnih odborov in da se o tem pogovori tudi na prihodnji seji tajnikov občinskih ljudskih odborov.

III

O načrtu Uprave za ceste za delo v letošnjem letu je poročal upravnik Bogdan Terčelj.

Pri poročilu o operativnih in funkcionalnih izdatkih je govoril o stanju cest v območju okraja. Ceste so v okraju močno obremenjene. Ko je lani Uprava za ceste izvedla številno kontrolo v prometu, je ugotovila, da je približno 20% vseh cest srednjetežko obremenjenih. Pri takih cestah je vsako delno popravilje gornje plasti zaman, ampak jo je treba v celoti in temeljito obnoviti. Na cestnih objektih letos ne bo veliko dela, ker je bila večina del lani v glavnem opravljena. Spričo zmanjšanih investicijskih sredstev Uprava za ceste ne bo mogla začeti letos z nobeno novo gradnjo in bo zato skrbela bolj za vzdrževanje objektov, zlasti lesenih mostov. Tudi cestno signalizacijo bo treba še urejati, čeprav je bilo lani precej napravljenega. Glede delovnega programa na posameznih cestah in objektih pa je Uprava za ceste sklenila, da bo posebna komisija po neposrednem pregledu izdelala in določila prioriteten vrstni red posameznih del.

Glede manjših izboljšav cest je bil že sprejet sklep za ureditev naselij, za kar je Uprava za ceste določila 2 milijona dinarjev.

Poleg načrta za delo je Uprava za ceste izdelala proračun za letošnje leto. Osebnih izdatkov in plače znašajo 39 milijonov dinarjev. Za operativne izdatke je predvidenih 12 milijonov dinarjev, medtem ko je za funkcionalne izdatke potrebnih 48 milijonov dinarjev. Tudi v letošnjem letu ostane kritično vprašanje plač delavcev in nameštencev Uprave za ceste. Enako velja tudi za terenske dodatke, ki bodo verjetno nasproti lanskemu letu nekoliko višji, ker bo Uprava za ceste postala zavod s samostojnim finansiranjem in bo uvedla tarifni pravilnik.

Po končanem poročilu tov. Terčelja so se odborniki Sveta za komunalne zadeve zanimali za potek del na posameznih cestah, zlasti na cesti Kamnik-Vransko, kjer se dela letos spričo pomanjkanja sredstev ne bodo nadaljevala. Razpravljali so tudi o cestarih; odseke cest v bližini svojih bivaljših namreč le-ti bolj vzdržujejo kot odseke, ki so oddaljeni, mnogi pa svoje delo zanemarjajo in raje šušmarijo za privatnike. Pomisleki so bili tudi o tem, da imajo nekateri cestari prevlečke odseke močnejše obremenjenih

cest, ki jih kljub temu, da so se trudili, niso mogli vzdrževati. Ob koncu so odborniki sprejeli sklep:

Uprava za ceste naj delo cestarjev pogosteje kontrolira in izvede pravilno razdelitev cestnih odsekov.

IV

Po sklepu zadnje seje obeh zborov OLO naj Svet za komunalne zadeve predhodno razpravi o predlogih menjalnih in kupnih pogodb za zemljišča iz sklada SLP. Ta ukrep je bil nujen potreben za to, ker se ni doslej o tem dovolj razpravljalo in so se večkrat dogajale nepravilnosti.

Odborniki so razpravljali o predloženih 16 menjalnih in kupnih pogodbah ter ugotovili, da so nekateri cenilci namerno nizko ocenjevali zemljišča SLP v korist privatnih kupcev. Člani sveta so zato sklenili:

Vse dvomljive primere menjalnih in kupnih pogodb naj pregleda razen cenilnih komisij še posebna komisija OLO. V bodoče je zahtevati za potrditev menjalne pogodbe pismeno mnenje občinskega ljudskega odbora in točen opis zemljišča iz katastra in skico.

V

Pod točko »Razno« so odborniki razpravljali največ o vpra-

sanjih stanovanjskih skupnosti in o vzdrževanju stanovanjskih hiš. Nekateri starejši in večje stanovanjske zgradbe so verjetno previsoko ocenjene; zaradi tega morajo hišni sveti plačevati preveč zavarovalnine, za ostale dejavnosti pa jim tako ne ostane dovolj sredstev.

Ob koncu so razpravljali še o sredstvih stanovanjskega sklada, ki jih bodo prejele posamezne občine, zlasti tiste, kjer bodo sedeži bodočih komun.

Predsednik Sveta:

Franc Mravljje, I. r.

Vodja zapisnika:

Tajnik Sveta

Ing. Marko Škerl, I. r.

MLO LJUBLJANA

POROČILO O DELU SVETA ZA SOCIALNO VARSTVO MLO LJUBLJANA V LETU 1954

Socialno varstvo je področje dela, na katerem je družba posebno zainteresirana in kjer se daje socialni problemi uspešno reševati le ob najširšem sodelovanju državljanov. Zato je bila prva skrb Sveta za socialno varstvo MLO v preteklem letu, da to sodelovanje državljanov poglobi in razširi. V ta namen je Svet sklenil poživiti delo terenskih socialnih svetov, da bi se zaradi čim uspešnejšega delovanja spoznali tudi z novimi načini dela na področju socialnega varstva.

Delo terenskih socialno-zdravstvenih svetov

V ta namen je Svet v začetku leta 1954 izdal za terenske socialno zdravstvene svete posebno navodila za reševanje socialnih in zdravstvenih problemov. Ta navodila naj bi služila predvsem temu, da bi ti sveti začeli reševati socialno problematiko oziroma posamezne socialne probleme tudi samoiniciativno na čim bolj pravilen način. V navodilih je bila predvsem poudarjena vloga Sveta v preventivnem reševanju socialnih problemov in pa važnost dela kot najboljšega sredstva pri odpravljanju socialnih problemov, ter s tem v zvezi preorientacija od socialnih podpor na politiko čim širše zaposlitve. Dana so bila tudi prav konkretna navodila za reševanje najrazličnejših socialnih problemov.

Poleg tega je Svet za socialno varstvo organiziral za člane terenskih socialno zdravstvenih svetov tudi poseben seminar, kjer se je obravnavala problematika dela zdravstvenih svetov. Na ta seminar so bili povabljeni zastopniki vseh terenskih svetov, interes za seminar je bil velik, saj se ga je udeležilo 70 ljudi. Na predavanjih je bila obrazložena metoda odkrivanja in spoznavanja socialnih problemov, zlasti pa še metode

OBVESTILO

Vse organizacijske enote MLO, Občinskega ljudskega odbora v Polju in Sentvidu, vse zavode in proračunske ustanove MLO obveščamo, da se uvede s 1. aprilom 1955 zopet redni delovni čas od 7. do 14. ure.

Uradne ure za stranke ostanejo tudi po 1. aprilu 1955 neizpremenjene in sicer od 9. do 13. ure le v ponedeljkih, sredi in petkih.

Iz tajništva MLO

preventivnega socialnega dela.

Kadrovski šestav socialno zdravstvenih terenskih svetov je bil šibek in zato ni mogel uspešno reševati svojih nalog. Svet za socialno varstvo MLO je organiziral sestanek s terenskimi organizacijami SZDL in odborniki MLO, kjer so bile ponovno objasnjene naloge terenskih socialno zdravstvenih svetov, poleg tega pa je bilo organizacijam SZDL svetovano, naj pritegnejo v terenske svete čim več strokovnega kadra iz vrst zdravstvenih in pedagoških delavcev.

Družbeno sodelovanje pri reševanju socialnih problemov je bilo poslobljeno tudi pri samem Svetu za socialno varstvo MLO. V razne komisije in odbore Sveta je bilo vključenih več strokovnjakov, ki so uspešno pomagali pri analiziranju in študiju najrazličnejših socialnih problemov ter s svojimi izkušnjami pripomogli, da se je perspektivni program socialnega dela postavil na pravilnejšo podlago.

Zaradi širokega družbenega sodelovanja pri reševanju socialne problematike so bile v letu 1954 pri Svetu ustanovljene nekatere nove komisije, zlasti komisija za invalidske zadeve, komisija za otroški dodatek, komisija za kopaliska in klimatska zdraviljenja ter komisija za revizijo invalidskih zadev. Prav v zadnjih mesecih je bila pri Svetu ustanovljena še ena komisija, ki je posebno važna z ozirom na spremenjeni način dela v mladinskem varstvu, to je komisija za rejništvo in posojitve.

Delo odborov in komisij

Odbori in komisije sveta so s svojim temeljitim delom mnogo pripomogle k temu, da je Svet za socialno varstvo v preteklem letu začel uspešno prehajati od kurativnega reševanja problemov na preventivno delo. Za tak način dela so dale Svetu osnovo analize socialnih problemov, ki so jih sestavili odbori in komisije.

Ni mogoče reči, da kurativno reševanje socialnih problemov še dolgo časa ne bo imelo vidne vloge v delu Sveta za socialno varstvo, vendar je važno dejstvo, da je bila izvedena preorientacija dela na preventivno varstvo, kar je bilo storjeno prav v preteklem letu. Dasi so prvi uspehi preventivnega varstva še skromni, je vendar go-

tovo, da se bo tak način dela vedno bolj utrjeval in poglobljal in končno tudi zmačal.

Ker so sekretarji odborov in komisij sveta uslužbenci Tajništva za socialno varstvo, ki imajo dolgoletno prakso pri kurativnem reševanju socialnih problemov, je to njihovo sodelovanje v odborih in komisijah odločilno prispevalo k temu, da so se tudi oni vedno bolj preusmerjali k preventivi, kar je zelo važno glede na to, da leži na teh uslužbenih vsa teža operativnega reševanja problemov. Vse osnove za prehod iz kurative na preventivo so torej ustvarjene, in to je eden glavnih uspehov dela Sveta v preteklem letu.

Patronažni center

Važno pomoč pri preusmeritvi načina dela na socialnem področju je Svetu nudil tudi v preteklem letu ustanovljeni patronažni center, predvsem pri ugotavljanju socialnega stanja na terenu in načinu odkrivanja nastajajočih problemov v tesnem sodelovanju s socialno zdravstvenimi terenskimi sveti in ostalimi družbenimi organizacijami ter društvi. Patronažni center je odigral pomembno vlogo pri socialni preventivi na dveh področjih: pri izbiri otrok za zdravstvene kolonije za predšolske otroke in pri ugotavljanju socialnega stanja otrok, ki so v Dečjem domu. Patronažni center je to delo opravil s svojim medicinskim kadrom, ki pa ima seveda še druge naloge in se zato še ni mogel dovolj sistematično posvečati socialno-preventivnemu delu.

Mnogo bolj bi se Patronažni center, kakor tudi Tajništvo za socialno varstvo in druge socialne ustanove mogli baviti s preventivnim delom, če bi bil na razpolago odgovarjajoči kader socialnih delavcev, od katerega zavisi izvajanje novih smernic dela na socialnem področju. Tega kadra z ozirom na dosedanj sistem dela še ni, in ga bo treba vzgajati vzporedno z novimi nalogami.

Mladinsko varstvo

Na področju mladinskega varstva se je Svet v preteklem letu bavil predvsem s problemom vzgojno in moralno zanemarjene mladine. Izvršen je bil natančen pregled te mladine in izvedene pravočasne intervencije zaradi preventivnega reševanja. Analiza je odkrila, da je vzrok vzgojne in moralne zane-

marjenosti mladine predvsem v tem, da so nekateri starši hoteli prevaliti odgovornost za vzgojo otrok na družbene organizacije, šole in razne ustanove, ko bi bili dejansko starši prvi odgovorni za pravilno vzgojo in vzrejo otroka.

Spričo tega je Svet sklenil, da je treba starše s pomočjo družbeno-organizacij in raznih društev opozoriti na njih vlogo pri vzgoji otrok in proti neodgovornim staršem sprožiti tudi kazenski postopek v primerih, kjer vse vzgojno delo ne zaleže.

Javno tožilstvo in tudi sodišče so kaznovalno politiko nasproti takim staršem izvajali zelo liberalno, na drugi strani pa so organi notranje uprave mladoletno prestopnike za vsak najmanjši postopek najostreje preganjali. Svet je organiziral s temi organi že več posvetovanj, ki so rodila pozitivne sedave.

Temeljito prelomnico v delu z mladino je Svet na področju mladinskega varstva napravil tudi glede domske zaščite mladoletnikov. Ugotovil je, da je domska zaščita mladoletnikov slaba zaščita, ker se mladoletniki v domovih niso intelektualno in socialno razvijali tako, kot se sicer razvijajo v normalni družini. Res pa je, da so bili mladoletniki v domovih materialno zelo dobro oskrbljeni, in da si je vzgojno osebe zelo prizadevale za pravilno vzgojo gojencev.

(Nadaljevanje prihodnjico)

ODLOK

Na podlagi 20. in 117. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o volitvah in odpoklicu odbornikov ljudskih odborov (Uradni list št. 31-102/53 ter 6. točke 68. člena zakona o ljudskih odborih mest in mestnih občin (Ur. list LRS št. 19-90/52) v zvezi s sklepom zbora proizvajalcev MLO v Ljubljani je Mestni ljudski odbor glavnega mesta Ljubljane na 58. skupni seji mestnega zbora in zbora proizvajalcev dne 18. 3. 1955 sprejel

ODLOK

o razpisu nadomestnih volitev

1. člen

Razpisujejo se nadomestne volitve v 23. volilni enoti za volitve v zbor proizvajalcev Mestnega ljudskega odbora glavnega mesta Ljubljane.

2. člen

Ker se je odbornik zbora proizvajalcev za 23. volilno enoto ing. Vinko Kregar iz Ljubljane, Dobrilova ul. št. 6, odpovedal mandatu in je zbor proizvajalcev njegovo odpoved sprejel, mu je prenehal mandat.

Nadomestne volitve bodo torej dne 17. maja 1955.

3. člen

Ta odlok se objavi v »Uradnem listu LRS«, v mestnem »Glasniku«, na oglasni deski MLO v Ljubljani in na krajevno običajni način v 23. volilni enoti.

4. člen

Odlok začne veljati takoj po objavi.

Predsednik MLO:
Dr. Marijan Dermastič

Izdaja »Založništvo Ljubljane« dnevnika, direktor Stane Škrabnar, odgovorni urednik Ivo Tavčar.